

Ingevolge art. 77. derde lid, Vb moet het in bewaring genomen document aan de vreemdeling worden teruggegeven indien hij te kennen geeft Nederland te willen verlaten en daartoe voor hem ook gelegenheid bestaat (d.w.z. indien zijn toelating tot het land, waarheen hij zich wil begeven en - eventueel - zijn doorreis door andere landen om het land van bestemming te bereiken, voldoende gewaarborgd zijn). Een overeenkomstig voorschrift bevatten de artt. 18, tweede lid, en 26, tweede lid, Vw, onderscheidenlijk voor wat betreft beëindiging van de toepassing van de maatregel van beperking van bewegingsvrijheid en beëindiging van bewaring. Een speciaal voorschrift omtrent de teruggave van het document is neergelegd in art. 46, tweede lid, Vw; in het hierboven onder b genoemde geval moet het reis- of identiteitspapier aan de vreemdeling worden teruggegeven, indien hij aan het hoofd van plaatselijke politie de gegevens heeft verstrekt welke deze in het belang van de toepassing van htt bepaalde bij en krachtens de Wet vraagt (art. 58 Vb), tenzij er uit anderen hoofde gronden aanwezig zijn tot het in bewaring houden van het document (met name indien tot verwijdering van de vreemdeling wordt besloten c.q. diens inbewaringstelling wordt bevolen).

Hoofdstuk XIII - Ongewenstverklaring

Ingevolge art. 21 Vw kan een vreemdeling; door de Minister van Justitie ongewenst worden verklaard. Het betreft hier een speciale maatregel van toezicht welke alleen op bepaalde, in het artikel genoemde gronden kan worden genomen (art. 21, eerste lid, Vw). Voor toepassing van deze maatregel komen alleen in aanmerking vreemdelingen die zich op ernstige wijze hebben misdragen.

Een afschrift van de beschikking, waarbij een vreemdeling ongewenst is verklaard, dient hem zoveel mogelijk in persoon te worden uitgereikt; kan uitreiking in persoon niet plaatsvinden dan wordt het afschrift over de post aan de vreemdeling toegezonden en vindt tevens publicatie van de

- beschikking -

beschikking in de Nederlandse Staatscourant plaats (art. 21, tweede en derde lid, Vw).

Het verblijven in Nederland van een vreemdeling die weet of ernstige redenen heeft te vermoeden, dat hij tot ongewenste vreemdeling is verklaard, is als misdrijf strafbaar gesteld bij art. 197 van het Wetboek van Strafrecht.

Een beschikking tot ongewenstverklaring dient ingevolge art. 78 Vb met redenen te worden omkleed. Van zodanige bescaikking kan de vreemdeling herziening vragen aan de Minister van Justitie (art. 29, eerste lid, aanhef en onder e, Vw). Ingevolge art. 107 Vb moet de vreemdeling uitdrukkelijk op de mogelijkheid tot het aanwenden van dat rechtsmiddel worden gewezen.

Is het hoofd van plaatselijke politie van oordeel dat er termen aanwezig zijn tot ongewenstverklaring van een vreemdeling, dan zendt hij ten spoedigste een gemotiveerd voorstel terzake in aan de Minister van Justitie, hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en (Grensbewaking), met vermelding van alle gegevens en bijvoeging van alle bescheiden (afschriften processen-verbaal e.d.) welke voor de beoordeling van de zaak van belang kunnen zijn. Een afschrift van de stukken wordt tegelijkertijd toegezonden aan de bevoegde procureur-generaal, fgd. directeur van politie.

Vreemdelingen die ongewenst zijn verklaard worden gesignaleerd in het Opsporingsregister met de aanduiding "ongew. verkl. art. 21 Vw". Zodanige signalering is wel te onderscheiden van een signalering als "Ovr". In laatstbedoeld geval betreft het een signalering strekkende tot wering van de vreemdeling of tot diens onmiddellijke uitzetting, indien hij binnenslands wordt aangetroffen. Verblijf in Nederland van een vreemdeling die als "Ovr" is gesignaleerd is als zodanig niet strafbaar. Herhaalde terugkeer naar ons land (zonder vooraf verkregen toestemming) van een vreemdeling aan wie uitdrukkelijk is medegedeeld dat hij als ongewenst is gesignaleerd, kan echter wel (mede) tot diens ongewenstverklaring leiden.

Bij aantreffen in ons land van een vreemdeling die met toepassing van art. 21 Vw ongewenst is verklaard, dient steeds onverwijld op de wijze, voorgeschreven in Deel H, onder 1, van deze circulaire contact te worden opgenomen met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie.

Voor de door de grensbewakingsambtenaren *terzake* te volgen gedragslijn: zie Deel C, Hoofdstuk II, van deze circulaire, Een aantekening omtrent de ongewenstverklaring wordt in het paspoort van de vreemdeling gesteld, indien naar het oordeel van het hoofd van plaatselijke politie gegronde reden bestaat om te vermoeden dat de vreemdeling zal trachten naar Nederland terug te keren, met dien verstande dat de ongewenstverklaring niet in dat document mag worden aangetekend, indien de doorreis van de vreemdeling door, of diens toelating tot, een derde land daardoor zou worden bemoeilijkt. De hier bedoelde aantekening luidt: "ongewenst verklaard op (datum beschikking Minister van Justitie)" - zie art. 45, vijfde en zesde lid, W.

Tenslotte zij er nog de aandacht op gevestigd dat in het Opsporingsregister tevens nog enkele signaleringen voerkomen van vreemdelingen die ingevolge art. 1 van de Wet van 17 juni 1918 (Stb.410) ongewenst zijn verklaard. Deze signaleringen luiden: "ongew. verkl. art. 1 van de Wet van 17-6-1918". Ingevolge art. 47, tweede lid, Vw blijft de Wet van 1918 ondermeer van toepassing op vóór de inwerkingtreding van de nieuwe wet genomen maatregelen tot ongewenstverklaring.

Bij aantreffen van een aldus gesignaleerde vreemdeling dient eveneens aanstonds op de in Deel H, onder 1, van deze circulaire voorgeschreven wijze contact met de hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking van het ministerie van Justitie te worden opgenomen.

De Minister van Justitie,
Sankalden